

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata rozšírená komora)

z 20. októbra 2021 *

„Hospodárska súťaž – Koncentrácie – Letecká doprava – Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a Dohodou o EHP – Relevantný trh – Posúdenie účinkov koncentrácie na hospodársku súťaž – Neexistencia záväzkov – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-240/18,

Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A., so sídlom vo Varšave (Poľsko), v zastúpení: M. Jezewski a M. König, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Wildpanner, T. Franchoo a J. Szczodrowski, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná,

ktorú v konaní podporujú:

easyJet plc, so sídlom v Lutone (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: M. Odriozola Alén, I. Terlecka a T. Reeves, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2017) 8776 final z 12. decembra 2017, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a Dohodou o EHP (vec COMP/M.8672 – easyJet/niektoré aktíva spoločnosti Air Berlin),

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory M. van der Woude, sudcovia A. Kornezov, E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk (spravodajkyňa) a G. Hesse,

tajomník: R. Ůkelytė, referentka,

* Jazyk konania: poľština.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. septembra 2020,
vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Air Berlin plc bola leteckou spoločnosťou. V roku 2016 uskutočnila v dôsledku finančných ťažkostí plán reštrukturalizácie, ktorý mal byť čiastočne financovaný úvermi jedného z jej akcionárov, spoločnosťou Etihad Airways PJSC.
- 2 Dňa 9. augusta 2017 Etihad Airways nezaplatila dlžnú splátku úveru.
- 3 Dňa 11. augusta 2017 Etihad Airways verejne oznámila, že už neposkytne finančnú pomoc spoločnosti Air Berlin.
- 4 Dňa 15. augusta 2017 Air Berlin podala návrh na začatie konkurzného konania na Amtsgericht Charlottenburg (Okresný súd Charlottenburg, Nemecko), ktorý jej povolil, aby aj naďalej spravovala svoj majetok a disponovala ním pod dohľadom dočasného správcu.
- 5 Nemecká vláda v súlade s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ oznámila Európskej komisii opatrenie pomoci vo forme úveru, ktorým garantovala sumu v maximálnej výške 150 miliónov eur v prospech spoločnosti Air Berlin (ďalej len „pomoc na záchranu“). Rozhodnutím C(2017) 6080 final zo 4. septembra 2017 o štátnej pomoci SA.48937 (2017/N) – Nemecko, týkajúcej sa záchranu spoločnosti Air Berlin (Ú. v. EÚ C 400, 2017, s. 7) (ďalej len „rozhodnutie, ktorým sa pomoc na záchranu vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom“), Komisia vyhlásila pomoc na záchranu za zlučiteľnú s vnútorným trhom. V tejto súvislosti spresnila, že táto pomoc mala umožniť pokračovanie činnosti spoločnosti Air Berlin na obdobie najviac troch mesiacov, počas ktorých sa predpokladalo, že jej majetok bude predaný.
- 6 Dňa 27. októbra 2017 vedľajší účastník konania, easyJet plc, a Air Berlin uzavreli dohodu o nadobudnutí prevádzkových intervalov najmä na letisku Berlín-Tegel (Nemecko), parkovacích miest zodpovedajúcich týmto prevádzkovým intervalom, prípadných objednávok zákazníkov spoločnosti Air Berlin týkajúcich sa transakcií spojených s uvedenými prevádzkovými intervalmi, rôznych častí leteckých kabín a súvisiacich zariadení, ako aj historických údajov týkajúcich sa všetkých týchto aktív (ďalej len „dohoda z 27. októbra 2017“).
- 7 Dňa 28. októbra 2017 Air Berlin ukončila svoju činnosť na trhoch služieb osobnej leteckej dopravy.
- 8 Uznesením z 1. novembra 2017 Amtsgericht Charlottenburg (Okresný súd Charlottenburg) rozhodol, že platobná neschopnosť a zadlženie spoločnosti Air Berlin boli preukázané.
- 9 Dňa 7. novembra 2017 vedľajší účastník konania oznámil Komisii v súlade s článkom 4 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (ďalej len „nariadenie ES o koncentráciách“) (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40) koncentráciu, ktorou nadobudol aktíva uvedené v bode 6 vyššie v súlade s dohodou z 27. októbra 2017 (ďalej len „dotknutá koncentrácia“).

- 10 Rozhodnutím C(2017) 8776 final z 12. decembra 2017 (vec COMP/M.8672 – easyJet/niemore aktíva spoločnosti Air Berlin) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia konštatovala, že predmetná koncentrácia je zlučiteľná s vnútorným trhom podľa článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004.
- 11 Po prvé Komisia konkrétne usudzovala, že dotknutá koncentrácia sa týkala najmä prevodu prevádzkových intervalov spoločnosti Air Berlin na vedľajšieho účastníka konania a že Air Berlin ukončila svoje činnosti osobnej leteckej dopravy pred touto koncentráciou a nezávisle od nej. V tejto súvislosti uviedla, že tieto prevádzkové intervaly neboli pridelené k žiadnemu konkrétnemu leteckému spojeniu a že Air Berlin už žiadne letecké spojenia nevyužívala. Z toho Komisia vyvodila, že za týchto podmienok posúdenie účinkov tejto koncentrácie na trhy služieb osobnej leteckej dopravy definované dvojicami miest, medzi východiskovým bodom a cieľovým bodom (ďalej len „trhy O & D“), neumožňuje pochopiť „štrukturálne účinky“ takejto koncentrácie na hospodársku súťaž. V dôsledku toho Komisia namiesto toho, aby v súlade so svojou rozhodovacou praxou posúdila účinky dotknutej koncentrácie na každom z uvedených trhov, na ktorých pôsobila Air Berlin a vedľajší účastník konania, definovala relevantné trhy služieb osobnej leteckej dopravy tak, že zlúčila všetky trhy O & D s odletom z každého z letísk alebo priletom naň, na ktorých boli pridelené prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin prevedené na vedľajšieho účastníka konania. Komisia tak definovala relevantné trhy ako trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo priletom na nich.
- 12 Pokiaľ ide konkrétne o letisko Berlín-Tegel, Komisia uviedla, že vedľajší účastník konania pred dotknutou koncentráciou nevlastnil nijaký prevádzkový interval na tomto letisku, ale že ho vlastnil na letisku Berlín-Schönefeld (Nemecko). Usudzovala teda, že presun prevádzkových intervalov spoločnosti Air Berlin na letisko Berlín-Tegel by nemal žiaden konkurenčný vplyv, ak by sa tieto letiská považovali za súčasť odlišných geografických trhov. Namiesto toho, aby sa vyjadrila k otázke, či uvedené letiská boli súčasťou toho istého geografického trhu, však uprednostnila overiť, či uvedená koncentrácia nevyvoláva vážne pochybnosti, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť s vnútorným trhom v prípade, že by sa tieto letiská považovali za súčasť toho istého geografického trhu.
- 13 Po druhé Komisia v podstate usudzovala, že vedľajší účastník konania by mal kapacitu zablokovať prístup na relevantné trhy služieb osobnej leteckej dopravy, keby boli splnené tri podmienky. V prvom rade počet prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania na jednom z dotknutých letísk, by predstavoval významnú časť celkového počtu prevádzkových intervalov tohto letiska, najmä ak by sa dosiahla maximálna miera jeho zaťaženia. V druhom rade predmetná koncentrácia by výrazne zvýšila počet prevádzkových intervalov vo vlastníctve vedľajšieho účastníka konania na uvedenom letisku, najmä ak by sa dosiahla maximálna miera jeho zaťaženia. V treťom rade skutočnosť, že vedľajší účastník konania vlastní prevádzkové intervaly, by negatívne ovplyvňovala disponibilitu prevádzkových intervalov na tomto letisku, a to vzhľadom na vysokú mieru jeho zaťaženia a veľký počet prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania.
- 14 Komisia z toho vyvodila, že vedľajší účastník konania nemá kapacitu zablokovať prístup na relevantné trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo priletom na nich, na ktoré boli pridelené prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin. Vzhľadom na väčší vplyv dotknutej koncentrácie na letiská Berlín-Tegel a Berlín-Schönefeld (ďalej len „berlínske letiská“) však okrem toho preskúmala, či vedľajší účastník konania bol motivovaný zablokovať prístup na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom alebo priletom na tieto letiská. S prihliadnutím najmä na mieru zaťaženia týchto letísk, trhový podiel konkurentov vedľajšieho účastníka konania

a jeho obchodné stratégie, ktoré už predtým prijal, usudzovala, že vedľajší účastník konania nebol motivovaný zablokovať prístup na tieto trhy. Napokon poznamenala, že vzhľadom na prítomnosť ďalších dvoch významných leteckých spoločností na týchto trhoch by prípadná stratégia vedľajšieho účastníka konania zameraná na vylúčenie nevedla k zmenšeniu hospodárskej súťaže na týchto trhoch.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2018 žalobkyňa, Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A, podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 16 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 27. júla 2018 vedľajší účastník konania podal návrh na vstup do tohto konania na podporu návrhov Komisie. Uznesením z 28. novembra 2018 predseda deviatej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu.
- 17 Podaniami z 27. augusta 2018, 9. apríla a 27. júna 2019 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie s určitými informáciami obsiahnutými v jej vyjadreniach a ich prílohách.
- 18 V dôsledku zmeny zloženia komôr Všeobecného súdu podľa článku 27 ods. 5 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bol sudca spravodajca pridelený k desiatej komore, ktorej bola táto vec následne pridelená.
- 19 Na návrh desiatej komory Všeobecný súd podľa článku 28 svojho rokovacieho poriadku rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.
- 20 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania;
 - uložil vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť znášať jeho vlastné trovy konania.
- 21 Žalobkyňa okrem toho požiadala Všeobecný súd na základe článku 88 rokovacieho poriadku, aby prijal opatrenia na zabezpečenie priebehu konania týkajúce sa pomoci na záchranu, ukončenia činností spoločnosti Air Berlin a predaja jej aktív.
- 22 Komisia a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 23 Na úvod treba uviesť, že vedľajší účastník konania spochybňuje prípustnosť žaloby. V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že nie je potrebné rozhodnúť o prípustnosti žaloby, pokiaľ sa žaloba musí v každom prípade zamietnuť vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok

z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, body 51 a 52). Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci sa z dôvodov uvedených nižšie musí žaloba vo veci samej zamietnuť, nie je potrebné rozhodnúť o jej prípustnosti.

- 24 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na nesprávnej definícii relevantných trhov, druhý na zjavne nesprávnom posúdení účinkov dotknutej koncentrácie, tretí na nezohľadnení prípadného nárastu efektívnosti vyplývajúceho z tejto koncentrácie, štvrtý na nedostatočnosti záväzkov prijatých zo strany vedľajšieho účastníka konania, piaty na nezohľadnení pomoci na záchranu pri posúdení účinkov uvedenej koncentrácie a šiesty na porušení článku 296 ZFEÚ.

O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnej definícii relevantných trhov

- 25 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa vytyka Komisii, že nesprávne definovala relevantné trhy. Tento žalobný dôvod zahŕňa v podstate dve časti. V prvej časti žalobkyňa spochybňuje predpoklady odôvodnenia Komisie, podľa ktorých Air Berlin ukončila svoju činnosť pred dotknutou koncentráciou a nezávisle od nej a vedľajší účastník konania nenadobudol Air Berlin ako podnik, ale len jej aktíva. V druhej časti vytyka Komisii, že nedefinovala relevantné trhy služieb osobnej leteckej dopravy na základe trhov O & D, a to ani za predpokladu, že by sa Air Berlin považovala za už stiahnutú z niektorých z týchto trhov.
- 26 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú argumentáciu žalobkyne.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Air Berlin neukončila svoje činnosti pred dotknutou koncentráciou a nezávisle od nej a mala sa považovať za podnik na účely posúdenia účinkov tejto koncentrácie

- 27 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že Air Berlin ukončila svoju činnosť 28. októbra 2017 a v dôsledku toho sa stiahla zo všetkých trhov O & D, na ktorých predtým pôsobila, ešte pred dotknutou koncentráciou a nezávisle od nej. Za týchto podmienok usudzovala, že táto koncentrácia, v rozsahu, v akom sa týkala predovšetkým prevádzkových intervalov, viedla vedľajšieho účastníka k prevzatiu pozícií, ktoré pôvodne vlastnila Air Berlin, nie konkrétne na trhoch O & D, na ktorých táto spoločnosť pôsobila, ale na letiskách, ku ktorým boli tieto prevádzkové intervaly pridelené.
- 28 Po prvé žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa nesprávne domnievala, že ukončenie činnosti spoločnosti Air Berlin bolo nezávislé od vzniku dotknutej koncentrácie. Uvádza, že v deň podania žiadosti o začatie konkurzného konania, t. j. 15. augusta 2017, nemecké orgány rozhodli poskytnúť spoločnosti Air Berlin pomoc na záchranu. Táto pomoc jej pritom umožnila vyhnúť sa odňatiu jej prevádzkovej licencie, a v dôsledku toho pokračovať v jej činnostiach a zachovať si aktíva, vrátane najmä prevádzkových intervalov. Uvedená pomoc mala za cieľ umožniť presun časti jeho prevádzkových intervalov na vedľajšieho účastníka konania podľa článku 8a nariadenia Rady (EHS) č. 95/93 z 18. januára 1993, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá pridelovania prevádzkových intervalov na letiskách spoločenstva (Ú. v. ES L 14, 1993, s. 1; Mim. vyd. 14/001, s. 14), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 545/2009 z 18. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 167, 2009, s. 24).

- 29 V tejto súvislosti je nesporné, že 15. augusta 2017 bolo začaté konkurzné konanie spoločnosti Air Berlin a že toto konanie vyplývalo z finančných ťažkostí tejto spoločnosti a z odmietnutia spoločnosti Etihad Airways vyplatiť časť úveru v prospech tejto spoločnosti. Okrem toho žalobkyňa nespochybňuje ani to, že ako vyplýva z rozhodnutia, ktorým sa pomoc na záchranu vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, cieľom tejto pomoci bolo len oddialiť ukončenie činnosti spoločnosti Air Berlin o maximálne tri mesiace, ale nie brániť tomuto ukončeniu.
- 30 V dôsledku toho treba uviesť, že Air Berlin by ukončila svoju činnosť aj bez dotknutej koncentrácie, takže Komisia správne konštatovala, že Air Berlin ukončila svoju činnosť nezávisle od tejto koncentrácie.
- 31 Po druhé žalobkyňa spochybňuje skutočnosť, že k ukončeniu činnosti spoločnosti Air Berlin došlo pred dotknutou koncentráciou. Konkrétne tvrdí, že Air Berlin ukončila svoju činnosť až 28. októbra 2017, teda po dohode z 27. októbra 2017, a že rokovanie o tejto dohode sa začalo v týždňoch pred augustom 2017. Vyvodzuje z toho, že Air Berlin bola počas tohto rokovania stále aktívna. Skutočnosť, že od začatia konkurzného konania 15. augusta 2017 Air Berlin aktívne odrádzala od akejkoľvek novej rezervácie svojich služieb, neznamena, že bola nečinná, keďže vzhľadom na pomoc na záchranu si mohla zachovať svoje osvedčenie leteckého dopravcu, ako aj prevádzkovú licenciu.
- 32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 139/2004 sa koncentrácia európskeho rozmeru nemôže uskutočniť pred jej oznámením alebo pred jej vyhlásením za zlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ Komisia neudelí výnimku z tejto povinnosti na základe článku 7 ods. 3 tohto nariadenia.
- 33 Keďže zo spisu nevyplýva, že by Komisia udelila takúto výnimku, treba v prejednávanej veci uviesť, že k úplnému vzniku dotknutej koncentrácie mohlo dôjsť až po prijatí napadnutého rozhodnutia 12. decembra 2017, teda takmer jeden a pol mesiaca po tom, čo Air Berlin ukončila svoju činnosť.
- 34 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže Komisii vytýkať, že usudzovala, že Air Berlin ukončila svoju činnosť pred dotknutou koncentráciou.
- 35 Po tretie žalobkyňa vytýka Komisii, že umelo oddelila aktíva spoločnosti Air Berlin, ktoré sú predmetom dotknutej koncentrácie, od podniku Air Berlin, ktorý bol konkurenčnou leteckou spoločnosťou vedľajšieho účastníka konania. Vedľajší účastník konania síce nadobudol len časť aktív spoločnosti Air Berlin, ale tvrdí, že Air Berlin bola súčasne predávajúcim tohto majetku, ako aj účastníkom koncentrácie. Dodáva, že na rozdiel od abstraktného súboru aktív možno za účastníkov koncentrácie považovať len podniky. Vzhľadom na presun prevádzkových intervalov zo spoločnosti Air Berlin na vedľajšieho účastníka konania vedľajší účastník konania skutočne nadobudol podnik v rámci dotknutej koncentrácie.
- 36 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že podľa článku 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004 ide o vznik koncentrácie vtedy, ak podnik dosiahne trvalú zmenu kontroly spôsobenú nadobudnutím priamej kontroly nad celým podnikom alebo jeho časťami. Okrem toho, pokiaľ ide o výpočet obratu, článok 5 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje, že ak koncentrácia pozostáva z nadobudnutia častí podniku, u predávajúceho sa zohľadňuje iba obrat tých častí, ktoré sú predmetom koncentrácie. Ako okrem iného správne uviedla Komisia v bode 136 konsolidovaného oznámenia Komisie o právomoci podľa nariadenia č. 139/2004 (Ú. v. EÚ C 95, 2008, s. 1), dotknutými podnikmi sú nadobúdateľ alebo nadobúdatelia a nadobudnutá(-é) časť(-ti) cieľového podniku, ale nie zostávajúce činnosti predávajúceho.

- 37 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, činnosti, ktoré si zachovala Air Berlin, sa nepovažujú za podnik dotknutý v zmysle nariadenia č. 139/2004.
- 38 Po druhé treba poznamenať, že žalobkyňa nespochybňuje skutočnosť, ktorú uviedla Komisia v bode 15 napadnutého rozhodnutia, že aktíva môžu v lehote troch rokov umožniť činnosť, ktorá sa prejaví prítomnosťou na trhu a ku ktorej možno priradiť obrat. Nespochybňuje ani to, že takéto aktíva môžu za týchto podmienok predstavovať podnik dotknutý v zmysle nariadenia č. 139/2004. Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že v prejednávanej veci aktíva nadobudnuté vedľajším účastníkom konania, ako sú definované v napadnutom rozhodnutí, nemohli v lehote troch rokov predstavovať činnosť, ktorá sa prejaví prítomnosťou na trhu a ku ktorej mohol byť obrat priradený.
- 39 Z toho vyplýva, že Komisia sa správne domnievala, že aktíva nadobudnuté vedľajším účastníkom konania v rámci dotknutej koncentrácie predstavovali podnik alebo časť podniku v zmysle nariadenia č. 139/2004, hoci Air Berlin ukončila svoju činnosť pred touto koncentráciou. V dôsledku toho, keďže je nesporné, že vedľajší účastník konania nadobudol len časť aktív spoločnosti Air Berlin, Komisia správne konštatovala, že vedľajší účastník konania nadobudol kontrolu nad podnikom alebo časťou podniku, ktorá zodpovedá len určitým aktívam spoločnosti Air Berlin a že tieto aktíva predstavujú dotknutý podnik v zmysle tohto nariadenia.
- 40 Za týchto podmienok treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na tom, že Komisia mala preskúmať dotknutú koncentráciu na každom z relevantných trhov O & D

- 41 Žalobkyňa vytyka Komisii, že neanalyzovala prípadné protisúťažné účinky dotknutej koncentrácie na relevantné trhy O & D.
- 42 Na úvod treba pripomenúť, že na to, aby Komisia vyhlásila koncentráciu za zlučiteľnú s vnútorným trhom, musí v súlade s článkom 2 ods. 2 nariadenia č. 139/2004 konštatovať, že koncentrácia značne nenarušuje účinnú hospodársku súťaž na spoločnom trhu alebo jeho podstatnej časti, najmä v dôsledku vytvorenia alebo posilnenia dominantného postavenia.
- 43 Vhodná definícia relevantného trhu je preto nevyhnutným predpokladom každého posúdenia vplyvu koncentrácie na hospodársku súťaž (rozsudok z 31. marca 1998, Francúzsko a i./Komisia, C-68/94 a C-30/95, EU:C:1998:148, bod 143). V tejto súvislosti treba pripomenúť, že trh výrobkov, ktorý sa má zohľadniť, zahŕňa všetky tie výrobky a/alebo služby, ktoré spotrebiteľ považuje za zameniteľné alebo nahraditeľné vzhľadom na ich vlastnosti, ich ceny a použitie, na ktoré sú určené (rozsudok z 23. januára 2018, Hoffmann-La Roche a i./Komisia, C-179/16, EU:C:2018:25, bod 50). Z pojmu relevantný trh vyplýva, že účinná hospodárska súťaž môže existovať medzi výrobkami alebo službami, ktoré sú jeho súčasťou, čo predpokladá dostatočný stupeň zastupiteľnosti na účely rovnakého použitia medzi všetkými výrobkami alebo službami tvoriacimi súčasť toho istého trhu (rozsudok z 23. januára 2018, Hoffmann-La Roche a i./Komisia, C-179/16, EU:C:2018:25, bod 51).
- 44 Pokiaľ sa však Komisii vytyka, že nezohľadnila prípadný problém hospodárskej súťaže na iných trhoch, ako sú trhy, ktoré boli predmetom analýzy hospodárskej súťaže, je povinnosťou žalobkyne predložiť závažné indície konkrétne preukazujúce existenciu problému hospodárskej súťaže, ktorý mala Komisia vzhľadom na jeho dosah preskúmať. Na to, aby žalobkyňa vyhovelá tejto požiadavke, je jej povinnosťou identifikovať relevantné trhy, opísať stav hospodárskej súťaže

- bez koncentrácie a uviesť pravdepodobné účinky koncentrácie s ohľadom na stav hospodárskej súťaže na týchto trhoch (rozsudky zo 4. júla 2006, easyJet/Komisia, T-177/04, EU:T:2006:187, bod 65 a 66, a z 13. mája 2015, Niki Luftfahrt/Komisia, T-162/10, EU:T:2015:283, body 174 a 175).
- 45 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že letecké spoločnosti sa nachádzajú na strane dopytu na trhu so službami letiskovej infraštruktúry poskytovanými letiskami a na strane ponuky na trhoch služieb osobnej leteckej dopravy.
- 46 Pokiaľ ide konkrétnejšie o prevádzkové intervaly, Komisia uviedla, že ako vyplýva z článku 2 písm. a) nariadenia č. 95/93, ide o povolenie udelené koordinátorom na plné používanie infraštruktúry letiska, potrebnej na vykonávanie leteckej dopravnej služby na koordinovanom letisku v určitom dátume a čase na účely pristátia alebo vzletu. Komisia z toho vyvodila, že prevádzkové intervaly sú potrebné na to, aby leteckým spoločnostiam umožnili prístup k službám letiskovej infraštruktúry poskytovaným letiskami a v dôsledku toho poskytovať služby osobnej leteckej prepravy s odletom z týchto letísk alebo príletom na nich. V dôsledku toho v rozsahu, v akom dotknutá koncentrácia smerovala najmä k preneseniu prevádzkových intervalov zo spoločnosti Air Berlin na vedľajšieho účastníka konania, usudzovala, že táto koncentrácia by mala účinky na dopyt na trhoch služieb letiskovej infraštruktúry a na ponuku na trhoch služieb osobnej leteckej dopravy.
- 47 Za týchto podmienok Komisia na účely posúdenia dotknutej koncentrácie preskúmala, či z dôvodu zvýšenia počtu prevádzkových intervalov vo vlastníctve vedľajšieho účastníka konania by tento mal kapacitu alebo motiváciu zabrániť prístupu iných leteckých spoločností k službám letiskovej infraštruktúry a v dôsledku toho aj k trhom služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo príletom na nich, na ktoré boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin pridelené.
- 48 V tejto súvislosti žalobkyňa po prvé tvrdí, že z pohľadu spotrebiteľov sa služby osobnej leteckej dopravy poskytujú na určených leteckých spojeniach a že činnosť vykonávaná leteckými spoločnosťami na letisku je podmienená poskytovaním týchto služieb. Z toho vyvodzuje, že nie je možné odlíšiť činnosť vykonávanú leteckými spoločnosťami na letisku od poskytovania uvedených služieb. Komisia tak vychádzala z nesprávneho predpokladu, že letecké spoločnosti sú prevádzkovateľmi letísk ponúkajúcimi prevádzkové intervaly, hoci výmena takýchto prevádzkových intervalov medzi leteckými spoločnosťami nezodpovedá ich hlavnej činnosti.
- 49 Na druhej strane žalobkyňa tvrdí, že v prípade neexistencie dotknutej koncentrácie by sa prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin dali k dispozícii iným leteckým spoločnostiam v súlade s nariadením č. 95/93. Tvrdí teda, že hospodárska súťaž na trhoch O & D je intenzívnejšia v prípade, ak sa podnik stiahne z týchto trhov, ako v prípade, keď jeho konkurent nadobudne aktíva tohto podniku, ako to je v prejednávanej veci. V dôsledku toho usudzuje, že z okolností, že Air Berlin ukončila svoju činnosť na trhoch O & D, nevyplýva, že dotknutá koncentrácia na tieto trhy nemala vplyv.
- 50 V tejto súvislosti treba určite uviesť, ako to v podstate uviedla aj žalobkyňa, že definícia trhov O & D odzrkadľuje hladisko dopytu, podľa ktorého spotrebiteľia zohľadňujú všetky dostupné možnosti, vrátane rôznych druhov dopravy, na účely cesty z východiskového do cieľového mesta (rozsudok z 13. mája 2015, Niki Luftfahrt/Komisia, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 138).

- 51 Okrem toho treba uviesť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí vychádzala z predpokladu, že v prípade neexistencie dotknutej koncentrácie by všetky prevádzkové intervaly nadobudnuté vedľajším účastníkom konania boli prevedené na iné letecké spoločnosti než na vedľajšieho účastníka konania. Komisia navyše konštatovala, že prevádzkové intervaly majú „zásadný význam“ na účely poskytovania služieb osobnej leteckej dopravy v rozsahu, v akom podmieňujú prístup k službám letiskovej infraštruktúry. Komisia tak uznala, že uvedená koncentrácia mohla mať účinky na rôzne trhy O & D s odletom z týchto letísk alebo príletom na nich, na ktoré boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin pridelené.
- 52 Komisia sa však domnievala, že preskúmanie účinkov dotknutej koncentrácie na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo príletom na nich, na ktoré boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin pridelené, umožňuje pochopiť účinky uvedenej koncentrácie na všetky trhy O & D s odletmi z týchto letísk alebo príletmi na nich. Rovnako ako žalobkyňa sa totiž domnievala, že hoci letecké spoločnosti boli na strane dopytu na trhu služieb letiskovej infraštruktúry, zvýšenie počtu prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, mu prípadne mohlo umožniť zablokovať prístup k týmto službám. Overila tak, či by zvýšenie počtu prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, poskytlo vedľajšiemu účastníkovi konania kapacitu alebo motiváciu zablokovať prístup k službám letiskovej infraštruktúry, a v dôsledku toho aj k rôznym trhom O & D s odletom z uvedených letísk alebo príletom na ne.
- 53 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia zohľadnila prípadné účinky dotknutej koncentrácie na relevantné trhy O & D, hoci každý z týchto trhov individuálne nepreskúmala.
- 54 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia mala zohľadniť trhové podiely spoločnosti Air Berlin a vedľajšieho účastníka konania, ako aj účinok dotknutej koncentrácie na ich konkurenčný vzťah, na ich zákazníkov a na ich konkurentov na relevantných trhoch O & D. V tejto súvislosti spresňuje, že Komisia mala identifikovať spojenia prevádzkované spoločnosťou Air Berlin, ktoré by vedľajší účastník konania prevzal v nadväznosti na túto koncentráciu, ako aj trhy O & D, na ktorých bola uvedená koncentrácia spôsobilá vytvoriť monopol. Dodáva, že Komisia mala tiež použiť „metódy simulácie umožňujúce oboznámiť sa s dopytom“ s cieľom identifikovať spojenia, na ktorých by vedľajší účastník konania čo najpravdepodobnejšie ovplyvnil prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin. V tejto súvislosti spresňuje, že Komisia mala preskúmať trhy O & D s odletom z letiska v Düsseldorfe (Nemecko) alebo príletom naň, ako aj trhy O & D s odletom z berlínskych letísk alebo príletom na ne, na ktorých vedľajší účastník konania pred dotknutou koncentráciou prevádzkoval spojenie aspoň jedenkrát denne.
- 55 Žalobkyňa konkrétne tvrdí, že dotknutá koncentrácia mohla značne narušiť účinnú hospodársku súťaž na trhoch spojení Berlín (Nemecko) – Budapešť (Maďarsko), Berlín – Tel Aviv (Izrael), Berlín – Viedeň (Rakúsko), Berlín – Zürich (Švajčiarsko), Berlín – Neapol (Taliansko) a Berlín – Kodaň (Dánsko). Vedľajší účastník konania totiž prebral tieto spojenia prevádzkované spoločnosťou Air Berlin po uvedenej koncentrácii, to znamená, že táto spoločnosť mala monopol na trhoch spojení Berlín – Neapol a Berlín – Kodaň a na ostatných vyššie uvedených trhoch mala už len jedného konkurenta. Na druhej strane žalobkyňa tvrdí, že vedľajší účastník konania mohol rozvíjať svoje činnosti na rôznych trhoch O & D s odletom z berlínskych letísk alebo z letiska v Düsseldorfe alebo príletom na nich. Vyvodzuje z toho, že táto koncentrácia mohla brániť rozvoju činností iných leteckých spoločností na týchto letiskách. Spresňuje, že vzhľadom na mieru preťaženia uvedených letísk by vlastníctvo veľkého počtu prevádzkových intervalov malým počtom leteckých spoločností mohlo brániť prístupu nových subjektov k týmto letiskám. Okrem

toho takáto koncentrácia mala vplyv nielen na „berlínsky trh“, ale aj na spojenia z prestupových platforiem (hub) iných leteckých spoločností prepravujúcich tranzitných cestujúcich z berlínskych letísk.

- 56 Po prvé treba uviesť, že ako vyplýva z bodu 50 vyššie, preskúmanie trhov O & D môže umožniť identifikovať spomedzi služieb osobnej dopravy tie, ktoré spotrebiteľ považuje za vzájomne zameniteľné alebo nahraditeľné. Z toho vyplýva, že ak sú podnikmi dotknutými koncentráciou letecké spoločnosti, ktoré sú ešte v prevádzke, Komisia môže identifikovať trhy O & D, na ktorých sa ich činnosti prekrývajú. Môže tak posúdiť konkurenčný dopad tejto koncentrácie na poskytovanie služieb osobnej dopravy na týchto trhoch. Konkrétne môže najmä určiť rozsah zmien týkajúcich sa trhových podielov a úrovni koncentrácie, pričom vypočíta kumulovaný trhový podiel uvedených podnikov na konci uvedenej koncentrácie a podiel ich konkurentov na trhu.
- 57 V prejednávanej veci sa však Air Berlin vzhľadom na ukončenie svojej činnosti stiahla zo všetkých trhov O & D, na ktorých pôsobila, takže jej činnosti a činnosti vedľajšieho účastníka konania sa už neprekrývali na žiadnom z týchto trhov. Okrem toho, keďže prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin neboli priradené k žiadnemu spojeniu, Komisia správne poukázala na to, že ich vedľajší účastník konania mohol v dôsledku toho použiť na iných trhoch O & D, ako sú tie, na ktorých bola Air Berlin predtým prítomná. Je totiž nesporné, že keďže vedľajší účastník konania bol schopný prerozdeliť prevádzkové intervaly na veľký počet trhov O & D, žalobkyňa okrem toho v bodoch 98 a 100 repliky uznáva, že nebolo možné, aby Komisia preskúmala všetky trhy O & D, na ktoré mohli byť prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin priradené.
- 58 Z toho vyplýva, že na rozdiel od koncentrácií týkajúcich sa leteckých spoločností, ktoré sú ešte v prevádzke, v prejednávanej veci nebolo isté, či má dotknutá koncentrácia akýkoľvek vplyv na hospodársku súťaž na trhoch O & D, na ktorých Air Berlin pôsobila pred skončením svojej činnosti.
- 59 Po druhé treba uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že preskúmanie účinkov dotknutej koncentrácie na trhy služieb letiskovej infraštruktúry neumožňovalo identifikovať prípadné prekážky účinnej hospodárskej súťaže na jednotlivých trhoch O & D s odletom z letísk alebo priletom na letiská, ku ktorým boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin priradené.
- 60 Konkrétne žalobkyňa síce identifikuje trhy O & D, na ktorých vedľajší účastník konania buď prebral spojenia predtým prevádzkované spoločnosťou Air Berlin, alebo by mohol ovplyvniť prevádzkové intervaly tejto spoločnosti, ale netvrdí, že predmetná koncentrácia skutočne predstavovala významné narušenie účinnej hospodárskej súťaže na týchto trhoch. Naopak tvrdí, že nie je povinná preukázať existenciu takejto prekážky, ale že Komisii prináleží preukázať jej neexistenciu. Obmedzuje sa tak na tvrdenie, že táto koncentrácia môže predstavovať takúto prekážku a že Komisia mala doplniť svoju analýzu bez toho, aby v tejto súvislosti predložila závažné nepriame dôkazy v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 44 vyššie. Nevysvetlila najmä, ako by uvedená koncentrácia mohla významne narušiť účinnú hospodársku súťaž na niektorých trhoch O & D za predpokladu, že by sa zachoval prístup iných leteckých spoločností k predmetným službám letiskovej infraštruktúry.
- 61 Okrem toho, pokiaľ ide na jednej strane o trhy spojení Berlín – Budapešť, Berlín – Tel Aviv, Berlín – Viedeň, Berlín – Zürich, Berlín – Neapol a Berlín – Kodaň, na ktorých mal vedľajší účastník konania podľa žalobkyne v dôsledku dotknutej koncentrácie monopol alebo duopol,

treba uviesť, že táto situácia vyplývala z odchodu spoločnosti Air Berlin z týchto trhov spojení. Tento odchod je pritom dôsledkom ukončenia činností spoločnosti Air Berlin, ku ktorým, ako bolo uvedené v bodoch 27 až 34 vyššie, došlo pred touto koncentráciou a nezávisle od nej. Skutočnosť, že vedľajší účastník konania sa po vzniku tejto koncentrácie nachádza v situácii monopolu alebo duopolu na týchto trhoch O & D preto v žiadnom prípade neznamená, že táto koncentrácia mohla vážne narušiť účinnú hospodársku súťaž na týchto trhoch.

- 62 Pokiaľ ide na druhej strane o trhy O & D s odletom z letiska v Düsseldorfe alebo z berlínskych letísk alebo príletom na ne, ktoré žalobkyňa identifikovala, treba uviesť, že žalobkyňa tvrdí, že predmetná koncentrácia by mohla dať vedľajšiemu účastníkovi dominantné postavenie alebo by mu prinajmenšom umožnila zaviesť stratégie vylúčenia konkurentov. V tejto súvislosti tvrdí, že presun prevádzkových intervalov na vedľajšieho účastníka konania na uvedených letiskách bráni ostatným leteckým spoločnostiam získať dostatočne vysoký počet prevádzkových intervalov a v dôsledku toho rozvíjať svoje činnosti. Z toho vyplýva, ako tvrdí Komisia, že žalobkyňa uznáva, že preskúmanie kapacity vedľajšieho účastníka konania v nadväznosti na uvedenú koncentráciu zablockovať prístup k službám letiskovej infraštruktúry poskytovaným letiskom môže umožniť overiť, či táto koncentrácia značne nenaruší účinnú hospodársku súťaž na trhoch O & D s odletom z týchto letísk alebo príletom na ne.
- 63 Po tretie treba uviesť, podobne ako Komisia, že z tvrdenia žalobkyne, podľa ktorého vedľajší účastník konania využíva prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin na zvýšenie svojej ponuky na spojeniach, pre ktoré je dopyt najsilnejší, vyplýva, že vedľajší účastník konania neprebral všetky spojenia, ktoré predtým prevádzkovala Air Berlin. V tejto súvislosti žalobkyňa okrem iného spresňuje, že vedľajší účastník konania sleduje model nazývaný „z bodu do bodu“, ktorý mu umožňuje, že nemusí synchronizovať svoje lety medzi sebou, a teda môže ľahko preradiť svoje prevádzkové intervaly na iné spojenia v závislosti od trhových podmienok. V dôsledku toho treba konštatovať, že Komisia sa správne domnievala, že predmetná koncentrácia mohla mať účinky na všetky trhy O & D s odletom z letísk alebo príletom na letiská, na ktoré boli priradené prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin, takže preskúmanie účinkov tejto koncentrácie sa nemôže obmedziť na trhy O & D identifikované žalobkyňou.
- 64 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže tvrdiť, že definícia trhu použitá Komisiou neumožňovala identifikovať prípadné významné prekážky účinnej hospodárskej súťaže vyplývajúce z dotknutej koncentrácie, vrátane trhov O & D identifikovaných žalobkyňou.
- 65 Treba preto zamietnuť druhú časť prvého žalobného dôvodu žalobkyne a v dôsledku toho aj uvedený žalobný dôvod v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení účinkov dotknutej koncentrácie

- 66 Druhý žalobný dôvod sa v podstate delí na tri časti. V prvej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila usmernenia na posudzovanie horizontálnych fúzií podľa nariadenia Rady o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ C 31, 2004, s. 5, ďalej len „usmernenia o horizontálnych fúziách“), ako aj usmernenia o posudzovaní nehorizontálnych fúzií podľa tohto nariadenia (Ú. v. EÚ C 265, 2008, s. 6, ďalej len „usmernenia o nehorizontálnych fúziách“). V druhej časti spochybňuje mieru zaťaženia berlínskych letísk, ako aj podiely prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, ktoré Komisia týmto letiskám pripísala v napadnutom

rozhodnutí. V tretej časti usudzuje, že predmetná koncentrácia mohla umožniť vedľajšiemu účastníkovi konania, aby zablokoval prístup na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo príletom na ne.

67 Komisia a vedľajší účastník konania sponchybňujú argumentáciu žalobkyne.

68 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora základné normy nariadenia č. 139/2004, najmä jeho článok 2, zverujú Komisii diskrečnú právomoc, predovšetkým vo vzťahu k posúdeniam ekonomickej povahy, a preto preskúmanie tejto právomoci, ktorá je podstatná pre vymedzenie pravidiel v oblasti koncentrácií, súdom sa musí uskutočňovať s prihliadnutím na priestor pre voľnú úvahu, ktorá tvorí základ pre pravidlá ekonomického charakteru tvoriace časť úpravy koncentrácií (rozsudky z 18. decembra 2007, Cementbouw Handel & Industrie/Komisia, C-202/06 P, EU:C:2007:814, bod 53, a z 13. mája 2015, Niki Luftfahrt/Komisia, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 85). Podľa ustálenej judikatúry tak má preskúmanie vykonávané súdmi Únie v súvislosti s komplexnými ekonomickými posúdeniami Komisie zúžený charakter a musí sa nevyhnutne obmedziť na overenie dodržiavania procesných pravidiel a povinnosti odôvodnenia, na overenie vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci (rozsudky zo 7. mája 2020, BTB Holding Investments a Duferco Participations Holding/Komisia, C-148/19 P, EU:C:2020:354, bod 56; z 5. septembra 2014, Éditions Odile Jacob/Komisia, T-471/11, EU:T:2014:739, bod 137, a z 12. decembra 2018, Servier a i./Komisia, T-691/14, vec v odvolacom konaní, EU:T:2018:922, bod 1374).

69 Hoci totiž Všeobecnému súdu neprináleží, aby vlastným hospodárskym posúdením nahrádzal hospodárske posúdenie Komisie, ktorá ho má vo svojej inštitucionálnej právomoci, z ustálenej judikatúry vyplýva, že súd Únie musí najmä nielen preveriť vecnú správnosť predložených dôkazov, ich dôveryhodnosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré musia byť zohľadnené pri posudzovaní komplexnej situácie, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (rozsudky z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39, a z 11. septembra 2014, CB/Komisia, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46).

O prvej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení usmernení o horizontálnych fúziách a nehorizontálnych fúziách

70 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne uplatnila usmernenia o nehorizontálnych fúziách namiesto usmernení o horizontálnych fúziách. Dodáva, že Komisia porušila aj usmernenia o nehorizontálnych fúziách v prípade, že by sa tieto usmernenia uplatňovali.

71 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa bodu 5 usmernení o horizontálnych fúziách sú horizontálne koncentrácie tie, v ktorých sú dotknuté podniky existujúcimi alebo potenciálnymi konkurentmi na tom istom relevantnom trhu. Poznámka pod čiarou č. 6 však spresňuje, že tieto usmernenia sa nevzťahujú na posúdenie účinkov, ktoré môže koncentrácia mať na hospodársku súťaž na iných trhoch, vrátane vertikálnych účinkov. V tejto súvislosti podľa bodu 4 usmernení o nehorizontálnych fúziách sú vertikálne koncentrácie tie, ktoré sa týkajú podnikov pôsobiacich na rôznych úrovniach dodávateľského reťazca.

72 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí odkázala najmä na usmernenia o nehorizontálnych fúziách. Na základe bodu 25 týchto usmernení usudzovala, že skutočnosť, že priemerný podiel prevádzkových intervalov, ktorý vlastní vedľajší účastník konania na berlínskych

letiskách, bol v dôsledku dotknutej koncentrácie nižší ako 30 %, predstavovala nepriamy dôkaz o tom, že táto koncentrácia značne nenarúšala účinnú hospodársku súťaž na trhoch služieb osobnej leteckej dopravy s odletom alebo príletom na letiská, na ktoré boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin priradené. Pripustila však, že podiel prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, môže presahovať tento limit pri niektorých časových rozmedziach.

- 73 V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že medzi činnosťami spoločnosti Air Berlin a vedľajšieho účastníka konania na berlínskych letiskách existuje horizontálne prekryvanie, Komisia mala uplatniť usmernenia o horizontálnych fúziách. Keďže však z dôvodu dotknutej koncentrácie podiel prevádzkových intervalov, ktorý vlastní vedľajší účastník konania, presiahol na týchto letiskách „značne“ 25 %, táto koncentrácia nie je podľa týchto usmernení zlučiteľná s vnútorným trhom.
- 74 Treba uviesť, ako bolo uvedené v bodoch 45 až 47 vyššie, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že predmetná koncentrácia mala účinky jednak na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z letísk a príletom na letiská, na ktoré boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin priradené, a jednak na trhy letiskovej infraštruktúry týchto letísk. Ako však vyplýva z bodu 72 vyššie, Komisia uplatnila usmernenia o nehorizontálnych fúziách len na účely posúdenia prípadných účinkov uvedenej koncentrácie na relevantné trhy služieb osobnej leteckej dopravy. Komisia teda na účely posúdenia prípadných účinkov tejto koncentrácie na relevantné trhy letiskovej infraštruktúry neodkázala na uvedené usmernenia.
- 75 Pokiaľ ide konkrétne o relevantné trhy služieb osobnej leteckej dopravy, treba pripomenúť, že vzhľadom na ukončenie činnosti spoločnosti Air Berlin už táto spoločnosť nepôsobila na žiadnom z týchto trhov. Ako sa už konštatovalo v bode 57 vyššie, z toho vyplýva, že činnosti spoločnosti Air Berlin sa už nemohli prekryvať s činnosťami vedľajšieho účastníka konania. V dôsledku toho treba uviesť, že vzhľadom na bod 5 usmernení o horizontálnych fúziách Komisia správne usudzovala, že tieto usmernenia sa na účely posúdenia účinkov dotknutej koncentrácie neuplatňovali.
- 76 Ako vyplýva z bodu 46 vyššie a ako to navyše uznáva žalobkyňa, Komisia zároveň správne uviedla, že pridelenie prevádzkových intervalov umožňovalo prístup k službám letiskovej infraštruktúry a že prevádzkové intervaly teda predstavovali vstupy potrebné na poskytovanie služieb osobnej leteckej dopravy. Z toho vyplýva, že existuje vertikálny vzťah medzi pridelením prevádzkových intervalov, ktoré sa nachádzajú na vstupe dodávateľského reťazca v zmysle usmernení o nehorizontálnych fúziách, a poskytovaním služieb osobnej leteckej dopravy, ktoré sa nachádzajú na výstupe.
- 77 Za týchto podmienok žalobkyňa nemôže vytýkať Komisii, že pri posudzovaní prípadných vertikálnych účinkov vyplývajúcich z presunu prevádzkových intervalov spoločnosti Air Berlin na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z letísk alebo príletom na letiská, na ktoré boli tieto prevádzkové intervaly priradené, odkázala na usmernenia o nehorizontálnych fúziách.
- 78 V druhom rade z bodov 24 a 27 usmernení o nehorizontálnych fúziách vyplýva, že úrovne trhových podielov a koncentrácií predstavujú relevantné skutočnosti na účely posúdenia trhovej sily účastníkov koncentrácie. Konkrétne podľa bodu 25 týchto usmernení je málo pravdepodobné, že Komisia dospeje k záveru o existencii problémov hospodárskej súťaže v prípade nehorizontálnych fúzií, ak podiel nového subjektu na trhu na každom z relevantných trhov je nižší ako 30 % a index Herfindahl-Hirschmann (HHI) po koncentracii je nižší ako 2 000.

- 79 Žalobkyňa vytýka Komisii, že porušila bod 25 usmernení o nehorizontálnych fúziách, keďže v napadnutom rozhodnutí neodkázala na HHI a podiely prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania a ktoré presiahnu 30 % po vzniku dotknutej koncentrácie.
- 80 Ako sa však spresňuje v bode 27 usmernení o nehorizontálnych fúziách, predloženie úrovni podielu na trhu a koncentrácie, uvedených v bode 25 týchto usmernení, neumožňuje predpokladať existenciu problémov s hospodárskou súťažou. Tento posledný bod sa totiž obmedzuje na opis situácie, v ktorej je málo pravdepodobné, že by Komisia dospela k záveru o existencii problémov s hospodárskou súťažou. Z tohto bodu naopak nevyplýva, že by táto situácia bola jedinou situáciou, ktorá by takéto problémy nevyvolávala.
- 81 Konkrétne treba uviesť, že úrovne podielov na trhu a koncentrácií, uvedené v bode 25 usmernení o nehorizontálnych fúziách, sa týkajú určenia trhovej sily dotknutých podnikov po vzniku koncentrácie a že bod 27 týchto usmernení spresňuje, že existencia významného stupňa trhovej sily na aspoň jednom z relevantných trhov je len nevyhnutnou, ale nie dostatočnou podmienkou na preukázanie existencie problémov s hospodárskou súťažou. Bod 32 uvedených usmernení, na ktorý odkazuje najmä ich bod 27, ako aj napadnuté rozhodnutie, tak uvádza, že zabránenie prístupu k vstupom predpokladá splnenie troch kumulatívnych podmienok, po prvé, či dotknutý subjekt po koncentracii bude mať kapacitu brániť prístupu k vstupom, po druhé, či bude mať motiváciu uskutočniť to, a po tretie, či stratégia zabránenia prístupu bude mať výrazný škodlivý účinok na hospodársku súťaž na odberateľskom trhu.
- 82 V prejednávanej veci z bodu 14 vyššie vyplýva, že Komisia sa domnievala, že žiadna z troch podmienok uvedených v bode 32 usmernení o nehorizontálnych fúziách nebola splnená, pokiaľ ide o trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z berlínskych letísk alebo príletom na ne. V dôsledku toho skutočnosť, že podiely na prevádzkových intervaloch, ktoré vlastní vedľajší účastník konania na týchto letiskách, môžu v určitých intervaloch prekročiť prahovú hodnotu, uvedenú v bode 25 uvedených usmernení, a že Komisia neoverila, či HHI bol nižší ako prahová hodnota uvedená v tomto bode, neumožňuje domnievať sa, že Komisia porušila uvedené usmernenia. Okrem toho, pokiaľ ide o HHI, treba v nadväznosti na Komisiu konštatovať, že samotná žalobkyňa v bode 82 prílohy C.2 repliky uznáva, že „praktické uplatnenie HHI vo veciach týkajúcich sa kontroly koncentrácií v leteckom odvetví je marginálne“.
- 83 Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že Komisia porušila usmernenia o horizontálnych fúziách alebo usmernenia o nehorizontálnych fúziách.
- 84 V dôsledku toho treba zamietnuť prvú časť druhého žalobného dôvodu.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu založenej na nesprávnych podieloch prevádzkových intervalov a nesprávnej miere zaťaženia, pokiaľ ide o berlínske letiská

- 85 Žalobkyňa spochybňuje podiely prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania a mieru zaťaženia, ktoré Komisia použila v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o berlínske letiská.
- 86 V prvom rade žalobkyňa vytýka Komisii, že vychádzala výlučne z údajov predložených vedľajším účastníkom konania na účely výpočtu podielu prevádzkových intervalov, ktoré vlastnil vedľajší účastník konania po dotknutej koncentracii, hoci mala tiež získať údaje od koordinátorov berlínskych letísk. Dodáva, že Komisia podcenila podiel prevádzkových intervalov, ktorý mal vedľajší účastník konania na týchto letiskách.

- 87 Po prvé treba uviesť, že vzhľadom na požiadavku rýchleho konania a prísnych lehôt, ktoré musí Komisia v rámci konania o kontrole koncentrácií dodržiavať, táto inštitúcia nemôže byť povinná v prípade neexistencie indícií poukazujúcich na nepresnosť predložených údajov overovať všetky informácie, ktoré získa. Aj keď jej povinnosť starostlivého a nestranného preskúmania, ktorú má Komisia v rámci takéhoto konania, neumožňuje vychádzať zo skutočností alebo informácií, ktoré nemožno považovať za pravdivé, uvedená požiadavka rýchleho konania predpokladá, že Komisia nemôže sama overovať do najmenších podrobností autentickosť a spoľahlivosť všetkých stanovísk, ktoré sú jej zaslané, keďže konanie o kontrole koncentrácií nevyhnutne a do určitej miery spočíva na dôvere (rozsudok zo 7. mája 2009, NVV a i./Komisia, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 184).
- 88 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v rámci právnej úpravy v oblasti kontroly koncentrácií sa predpokladajú rôzne opatrenia s cieľom odradiť od poskytovania nepresných alebo klamlivých informácií a potrestať takéto konanie. Oznamovatelia totiž nielenže podliehajú podľa článku 4 ods. 1 a článku 6 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 802/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o vykonávaní nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 (Ú. v. EÚ L 133, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88), povinnosti poskytnúť jej v úplnom rozsahu a pravdivo skutočnosti a okolnosti, ktoré sú závažné pre prijatie rozhodnutia, pričom táto povinnosť je sankcionovaná v článku 14 nariadenia č. 139/2004, ale okrem toho môže Komisia na základe článku 6 ods. 3 písm. a) a článku 8 ods. 6 písm. a) nariadenia č. 139/2004 rozhodnutie o zlučiteľnosti zrušiť, ak je založené na nesprávnych informáciách, za ktoré je zodpovedný jeden z dotknutých podnikov, alebo informáciách získaných podvodom (rozsudok zo 7. mája 2009, NVV a i./Komisia, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 185).
- 89 V prejednávanej veci z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia vychádzala z údajov predložených vedľajším účastníkom konania, ktoré pochádzali najmä zo zdroja údajov od International Air Transport Association (IATA, združenie pre medzinárodnú leteckú dopravu), ako to navyše potvrdila aj na pojednávaní. Vzhľadom na existenciu viacerých databáz prístupných najmä leteckým spoločnostiam, ktorých spoľahlivosť ako takú žalobkyňa nespochybňuje, sa Komisia oprávnene domnievala, že vedľajší účastník konania bol schopný predložiť dôveryhodné údaje a v dôsledku toho použiť údaje, ktoré predložil, v rámci jej posúdenia.
- 90 Po druhé treba v každom prípade uviesť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že nevychádzala výlučne z údajov, ktoré predložil vedľajší účastník konania. Spresnila totiž, že tieto údaje overila u správcov a koordinátorov dotknutých letísk.
- 91 Na druhej strane treba konštatovať, že tvrdenia žalobkyne nestačia na spochybnenie pravdivosti údajov, o ktoré sa Komisia opierala. V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyňa síce tvrdí, že podľa inej databázy, než je databáza uvedená v napadnutom rozhodnutí, vedľajší účastník konania vlastnil na berlínskych letiskách v priemere 30,05 % prevádzkových intervalov počas obdobia časových plánov (sezóny) IATA v lete 2018 a 23,6 % prevádzkových intervalov počas zimnej sezóny IATA 2017/2018. Domnieva sa teda, že Komisia podcenila podiel prevádzkových intervalov vedľajšieho účastníka konania v rozsahu, v akom tento vedľajší účastník konania v napadnutom rozhodnutí uviedol, že mal v letnej sezóne IATA 2018 v priemere menej ako 25 % prevádzkových intervalov a v zimnej sezóne IATA 2017/2018 menej ako 20 %. Treba však konštatovať, že údaje, z ktorých Komisia vychádzala, sa zakladali na odhadoch dostupných v čase prijatia napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti treba uviesť, ako v podstate tvrdí Komisia, že žalobkyňa vo svojich písomných podaniach nespresňuje dátum údajov, na ktoré sa odvoláva. Žalobkyňa okrem toho na pojednávaní potvrdila, že tieto údaje pochádzali z obdobia po prijatí

napadnutého rozhodnutia. V dôsledku toho skutočnosť, že údaje predložené žalobkyňou presne nezodpovedajú odhadom, z ktorých Komisia vychádzala, nevyhnutne neznamená, že tieto odhady nemohli byť v čase prijatia napadnutého rozhodnutia považované za dostatočne spoľahlivé.

- 92 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa vypočítava podiel prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, na základe všetkých prevádzkových intervalov pridelených leteckým spoločnostiam, čím vylučuje prevádzkové intervaly, ktoré nie sú pridelené. Komisia však v napadnutom rozhodnutí vypočítala podiel prevádzkových intervalov, ktorý vlastní vedľajší účastník konania, na základe všetkých prevádzkových intervalov dotknutých letísk. Uviedla, že priemerná miera zaťaženia berlínskych letísk počas letných sezón IATA 2018 a zimných sezón IATA 2017/2018 bola len 54 % a 46 %. Podľa posudzovaných sezón IATA tak neboli pridelené prevádzkové intervaly v rozmedzí od 46 % do 54% na berlínskych letiskách. V dôsledku toho zo samotnej skutočnosti, že podiely prevádzkových intervalov, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, sú vyššie ako podiely, z ktorých vychádzala Komisia, nemožno vyvodiť, že tieto podiely boli nesprávne.
- 93 Žalobkyňa síce zamýšľala vytykať Komisii, že nespresnila „ekonometrický model“ použitý na účely jej posúdenia, napokon ale stačí konštatovať, že Komisia opísala výpočty týkajúce sa podielov prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, a miery zaťaženia dotknutých letísk v odôvodneniach 110, 111 a 114 napadnutého rozhodnutia.
- 94 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa nesprávne domnievala, že berlínske letiská boli otvorené len od 03.00 hod. UTC (Coordinated Universal Time – koordinovaný svetový čas) do 21.59 hod. UTC počas letných sezón IATA, zatiaľ čo letisko Berlín-Schönefeld bolo nepretržite otvorené a letisko Berlín-Tegel bolo otvorené od 04.00 hod. UTC do 20.59 hod. UTC. Vzhľadom na nedostatok prevádzkových intervalov niektoré letecké spoločnosti využívajú nočné prevádzkové intervaly, takže tento omyl, ktorého sa dopustila Komisia, je takej povahy, že by spôsobil neplatnosť posúdenia účinkov dotknutej koncentrácie.
- 95 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že vychádzala z približného odhadu týkajúceho sa otváracích hodín pre berlínske letiská. Predpokladala totiž, že tieto letiská majú rovnaké otváracie hodiny na účely výpočtu miery zaťaženia a podielov prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania po koncentracii na týchto letiskách, a to od 03.00 hod. UTC do 21.59 hod. UTC počas letných sezón IATA, hoci to presne nezodpovedá realite. Spresnila však, že počet prevádzkových intervalov využívaných na letisku Berlín-Schönefeld od 21.59 hod. UTC do 03.00 hod. UTC je zanedbateľný.
- 96 Za týchto podmienok treba uviesť, že žalobkyňa sa obmedzuje na uvedenie predpokladu, že letecké spoločnosti sa mohli rozhodnúť používať letisko Berlín-Schönefeld od 21.59 hod. UTC do 03.00 hod. UTC počas letných sezón IATA. Nepredložila však nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že počet prevádzkových intervalov na uvedenom letisku počas tohto obdobia bol nedostatočný na uspokojenie všetkých žiadostí. Treba uviesť, že žalobkyňa nevysvetľuje, v čom tento odhad mohol dostatočne významne zmeniť výpočty Komisie, aby bolo možné spochybníť posúdenie účinkov tejto koncentrácie, ktoré vykonala. Konkrétne treba zdôrazniť, ako to tvrdí Komisia, že tento odhad viedol k nadhodnoteniu miery zaťaženia berlínskych letísk, ako aj podielu prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania na týchto letiskách, čo napokon žalobkyňa uznala na pojednávaní. Z tohto odhadu teda nemôže vyplývať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia účinkov dotknutej koncentrácie.

- 97 Po tretie žalobkyňa vyjadruje pochybnosti, pokiaľ ide o mieru zaťaženia berlínskych letísk, ktorú použila Komisia, keďže na jednej strane z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že Komisia zohľadnila okrem používania dráh aj kapacity terminálov a počet parkovacích miest, a na druhej strane správca letiska Berlín-Tegel informoval žalobkyňu, že parkovacie miesta nestačia na uspokojenie všetkých žiadostí.
- 98 V tejto súvislosti sa Komisia v napadnutom rozhodnutí domnievala, že nie je potrebné rozlišovať prístup k terminálom a k parkovacím miestam medzi rôznymi letiskovými službami nevyhnutnými na poskytovanie služieb osobnej leteckej dopravy, keďže pridelovanie prevádzkových intervalov nevyhnutne zahŕňa prístup ku všetkým týmto službám.
- 99 Za týchto podmienok stačí uviesť, že žalobkyňa síce tvrdí, že Komisia mala zohľadniť kapacitu terminálov dotknutých letísk, ale nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že kapacita berlínskych letísk bola obmedzená kapacitou ich terminálov.
- 100 Treba konštatovať, že žalobkyňa predložila e-mail koordinátora letiska Berlín-Tegel z 19. februára 2018 týkajúci sa pridelenia parkovacích miest na tomto letisku. V tomto e-maile uvedený koordinátor vysvetlil, po prvé, že „platobná neschopnosť spoločnosti Air Berlin v lete 2017“ umožnila uvoľniť kapacity tohto letiska, po druhé, že žiadosti leteckých spoločností o prístup k miestam na nočné parkovanie významne narástli v porovnaní s predchádzajúcimi sezónami, takže kapacita uvedeného letiska už nebola dostatočná, a po tretie, že od „letnej sezóny“ 2018 bude zavedený nový postup pridelovania týchto parkovacích miest. Spresňuje tiež, že letecké spoločnosti by prípadne mohli byť priamo kontaktované s cieľom zlepšiť ich koordináciu.
- 101 Treba však poznamenať, že žalobkyňa nevysvetľuje, v čom predstavujú miesta na nočné parkovanie na letisku Berlín-Tegel vstupy, ktoré sú podobne ako prevádzkové intervaly potrebné na poskytovanie služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z berlínskych letísk alebo priletom na nich. Okrem toho e-mail predložený žalobkyňou poukazuje nielen na zavedenie nového konania týkajúceho sa pridelovania miest na nočné parkovanie, ale aj na skutočnosť, že v prípade, ak by sa to ukázalo ako nevyhnutné, je ešte možné zvýšiť koordináciu medzi leteckými spoločnosťami. V dôsledku toho zo samotného tohto e-mailu nemožno vyvodiť, že počet parkovacích miest by mohol obmedziť poskytovanie služieb osobnej leteckej dopravy s odletmi z letiska Berlín-Tegel alebo priletmi na toto letisko.
- 102 Za týchto podmienok treba konštatovať, že žalobkyňa nemôže tvrdiť, že výpočet miery zaťaženia letiska Berlín-Tegel musí nevyhnutne zohľadňovať kapacity terminálov, ako aj parkovacie miesta.
- 103 V dôsledku toho treba konštatovať, že žalobkyňa nemôže Komisii dôvodne vytýkať, že použila nesprávne podiely prevádzkových intervalov a mier zaťaženia, takže druhú časť druhého žalobného dôvodu žalobkyne treba zamietnuť.

O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na tom, že predmetná koncentrácia mohla umožniť vedľajšiemu účastníkovi konania zablokovať prístup na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletmi z berlínskych letísk alebo priletmi na tieto letiská

- 104 Žalobkyňa tvrdí, že dotknutá koncentrácia má protisúťažné účinky. Podľa nej v prípade neexistencie tejto koncentrácie by bol významný podiel prevádzkových intervalov berlínskych letísk prevedený na vedľajšieho účastníka konania priradený iným leteckým spoločnostiam. V tejto súvislosti tvrdí, že letisko Berlín-Tegel je koordinované letisko v zmysle nariadenia

- č. 95/93. V dôsledku toho usudzuje podľa článku 10 tohto nariadenia, že až polovica prevádzkových intervalov, ktoré predtým vlastnila Air Berlin, bola pridelená „novým subjektom“, ako je samotná žalobkyňa, čo znížilo bariéry vstupu na dotknuté trhy. Na druhej strane tvrdí, že vzhľadom na významné podiely prevádzkových časov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, a na mieru zaťaženia berlínskych letísk, mohol vedľajší účastník konania prijať rôzne stratégie vylúčenia konkurentov.
- 105 Po prvé treba pripomenúť, že analýza budúceho vývoja, ktorú musí vykonať Komisia, pozostáva zo skúmania, ako by mohla koncentrácia zmeniť určujúce faktory stavu hospodárskej súťaže na danom trhu s cieľom zistiť, či by spôsobila významné prekážky efektívnej hospodárskej súťaže. Takáto analýza si vyžaduje predstavenie rôznych reťazcov príčin a následkov pre zistenie, ktorý z nich je najpravdepodobnejší (rozsudok z 15. februára 2005, Komisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 43).
- 106 V prejednávanej veci Komisia v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že v prípade neexistencie dotknutej koncentrácie by sa prevádzkové intervaly mohli vrátiť do fondu prevádzkových intervalov podľa článku 10 nariadenia č. 95/93. V tejto súvislosti spresnila, že podľa článku 10 ods. 6 tohto nariadenia sa 50 % týchto prevádzkových intervalov prideli novým subjektom, pokiaľ požiadavky nových subjektov nie sú nižšie ako 50 %. V dôsledku toho boli prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin prevedené na iné letecké spoločnosti, ktoré už buď mali dostatok prevádzkových intervalov na dotknutých letiskách, alebo chceli vstúpiť na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z týchto letísk alebo príletom na ne. Podiely prevádzkových intervalov vlastnené vedľajším účastníkom konania na letisku Berlín-Tegel sa tak mohli v prípade neexistencie dotknutej koncentrácie zvýšiť.
- 107 Komisia však vychádzala z predpokladu, že všetky prevádzkové intervaly, ktoré sú predmetom tejto koncentrácie, boli prevedené na iné letecké spoločnosti, než je vedľajší účastník konania. V dôsledku toho Komisia na účely svojho posúdenia zohľadnila zvýšenie počtu prevádzkových intervalov vyplývajúcich z dotknutej koncentrácie, ktoré je väčšie ako to, ktoré by sa uplatnilo za predpokladu, ktorý obhajovala žalobkyňa a podľa ktorého by sa časť prevádzkových intervalov spoločnosti Air Berlin vrátila do fondu podľa článku 10 nariadenia č. 95/93 v prípade neexistencie tejto koncentrácie.
- 108 Po druhé treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 2 a 3 nariadenia č. 139/2004 len koncentrácia, ktorá značne naruší účinnú hospodársku súťaž na vnútornom trhu alebo jeho podstatnej časti, najmä v dôsledku vytvorenia alebo posilnenia dominantného postavenia, sa vyhlási za nezlučiteľnú s vnútorným trhom. V dôsledku toho, ako správne tvrdí Komisia, skutočnosť, že koncentrácia vyvoláva protisúťažné účinky, sama osebe nestačí na konštatovanie, že táto koncentrácia je nezlučiteľná s vnútorným trhom, keďže významne nenaruša účinnú hospodársku súťaž na vnútornom trhu alebo jeho podstatnej časti.
- 109 Za týchto podmienok samotná skutočnosť, že v prípade neexistencie dotknutej koncentrácie by niektoré prevádzkové intervaly berlínskych letísk prevedených na vedľajšieho účastníka konania mohli byť pridelené iným leteckým spoločnostiam, čím by sa v prípade týchto leteckých spoločností zredukovali prekážky vstupu týkajúce sa týchto letísk, sama osebe neumožňuje preukázať, že táto koncentrácia mohla značne narušiť účinnú hospodársku súťaž na vnútornom trhu alebo jeho podstatnej časti.

- 110 Po tretie treba uviesť, že Komisia preskúmala schopnosť vedľajšieho účastníka konania zabrániť prístupu k službám letiskovej infraštruktúry a následne trhom služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z berlínskych letísk alebo príletom na ne.
- 111 Ako vyplýva z bodu 13 vyššie, Komisia v tejto súvislosti zohľadnila nielen podiel prevádzkových intervalov, ktorý vlastní vedľajší účastník konania, a účinok dotknutej koncentrácie na tento podiel prevádzkových intervalov, ale aj zaťaženie týchto letísk. Komisia nepochybne konštatovala, že ako vyplýva z článku 3 ods. 5 nariadenia č. 95/93, kapacita koordinovaných letísk nestačila na uspokojenie všetkých žiadostí leteckých dopravcov na základe dobrovoľnej spolupráce medzi nimi. Uviedla však, že letisko sa môže považovať za koordinované v zmysle tohto nariadenia, aj keď sa nevyužívali všetky prevádzkové intervaly tohto letiska. Vypočítala tak mieru zaťaženia dotknutých letísk tak, že pre každú z otváracích hodín vydela počet prevádzkových intervalov pridelených všetkým leteckým spoločnostiam celkovým počtom voľných prevádzkových intervalov. Konštatovala – a žalobkyňa to nespochybnila –, že existenciu značného narušenia účinnej hospodárskej súťaže možno v zásade vylúčiť, ak je priemerná miera zaťaženia letiska nižšia ako 60 %.
- 112 Konkrétne Komisia najprv uviedla, že podiel prevádzkových intervalov, ktoré vlastní vedľajší účastník konania, bol po vzniku dotknutej koncentrácie po prvé v priemere nižší ako 25 %, po druhé nižší ako 40 % počas hodín, keď bola miera zaťaženia najvyššia, t. j. od 10.00 hod. UTC do 10.59 hod. UTC počas letnej sezóny IATA 2018 a od 08.00 hod. UTC do 08.59 hod. UTC počas zimnej sezóny IATA 2017/2018, a po tretie nižší ako 50 %, keď bol jeho podiel prevádzkových intervalov najvyšší, t. j. v piatok od 14.00 hod. UTC do 14.59 hod. UTC počas tejto letnej sezóny a piatok od 15.00 hod. UTC do 15.59 hod. UTC počas tejto zimnej sezóny.
- 113 Komisia ďalej konštatovala, že priemerná miera zaťaženia bola 54 % v letnej sezóne IATA 2018 a 46 % v zimnej sezóne IATA 2017/2018, a že najvyššia miera zaťaženia bola 73 % od 10.00 hod. UTC do 10.59 hod. UTC počas uvedenej letnej sezóny a 62 % od 08.00 hod. UTC do 08.59 hod. UTC počas uvedenej zimnej sezóny.
- 114 Napokon Komisia poznamenala, že ako vyplýva z bodov 112 a 113 vyššie, čas, v rámci ktorého bol podiel prevádzkových intervalov vo vlastníctve vedľajšieho účastníka konania najvyšší, nezodpovedal času, v rámci ktorého bola miera zaťaženia najvyššia, a že v každom prípade, aj keď bola miera zaťaženia najvyššia, zostávajúca kapacita berlínskych letísk stačila na vstup a expanziu konkurentov.
- 115 Žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na významnú časť jej prevádzkových intervalov a mieru zaťaženia, najmä na berlínskych letiskách, môže vedľajší účastník konania prijať rôzne stratégie vylúčenia. Za predpokladu, že počet sedadiel a cestujúcich prepravených spoločnosťou Air Berlin bude korelovať s prevádzkovými intervalmi prevedenými na vedľajšieho účastníka konania, domnieva sa, že vedľajší účastník konania po vzniku dotknutej koncentrácie prepraví 40 % celkového počtu sedadiel a 50 % cestujúcich počas zimnej sezóny IATA 2017/2018 a letnej sezóny IATA 2018. Vyvodzuje z toho, že vedľajší účastník konania mohol po prvé zvýšiť počet letov v rámci letových poriadkov plánovaných novým subjektom alebo na linkách, ktoré už prevádzkuje, tak, aby boli jeho činnosti menej ziskové, po druhé účinnejšie využívať svoje prevádzkové intervaly tak, že ich v prípade potreby prerozdelí na svojich rôznych leteckých spojeniach, a po tretie ponúknuť svojim zákazníkom výhodnejšie vernostné programy. Spresňuje, že ide o riziká, ktoré nie je povinná preukázať, ale Komisia ich mala preskúmať.

- 116 V tejto súvislosti po prvé na rozdiel od toho, čo naznačuje žalobkyňa, Komisia preskúmala, či zvýšenie počtu prevádzkových intervalov vo vlastníctve vedľajšieho účastníka konania mu môže umožniť obmedziť prístup iných leteckých spoločností na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z dotknutých letísk alebo príletom na ne. Domnievala sa však, že v prejednávanej veci vedľajší účastník konania nemá kapacitu zablokovat' prístup iných leteckých spoločností na tieto trhy.
- 117 Okrem toho v tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyňa odkazuje len na trhové podiely vedľajšieho účastníka konania na letisku Berlín-Tegel, zatiaľ čo, ako bolo uvedené v bode 12 vyššie, predmetná koncentrácia mohla mať vplyv na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z tohto letiska alebo príletom naň len za predpokladu, že by toto letisko a letisko Berlin-Schönefeld patrili do toho istého geografického trhu. Nevysvetľuje tak, ako mohli byť stratégie vylúčenia, na ktoré sa odvoláva, skutočne realizované, pokiaľ ide o berlínske letiská ako celok, najmä vzhľadom na skutočnosť, že priemerný podiel prevádzkových intervalov vedľajšieho účastníka konania je nižší ako 25 % a že priemerná miera zaťaženia týchto letísk je nižšia ako 60 %, čo je miera uvedená v bode 111 vyššie. Konkrétne neuvádza dôvod, pre ktorý by si nový účastník nemohol vzhľadom na túto mieru preťaženia prideliť toľko prevádzkových intervalov, ako je potrebné na to, aby mohol poskytovať služby osobnej leteckej dopravy cestujúcich s odletom z týchto letísk alebo príletom na ne.
- 118 Po druhé treba pripomenúť, ako správne uviedla Komisia v bode 16 svojich usmernení o nehorizontálnych fúziách, skutočnosť, že konkurenti môžu byť poškodení z dôvodu, že fúzia vedie k nárastu efektívnosti, nemôže sama osebe predstavovať prekážku hospodárskej súťaže. Žalobkyňa však nevysvetľuje, v čom efektívnejšie využívanie prevádzkových intervalov zo strany vedľajšieho účastníka konania, ako aj zavedenie výhodnejších vernostných programov v prospech jeho zákazníkov neodrážajú nárast efektívnosti, ktorý, hoci môže poškodiť konkurentov, nepredstavuje významné narušenie účinnej hospodárskej súťaže.
- 119 Po tretie treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v bode 14 vyššie, Komisia pri vyhlásení dotknutej koncentrácie za zlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ ide o berlínske letiská, vychádzala najmä z troch odlišných dôvodov. Okrem toho, že usudzovala, že vedľajší účastník konania nemá kapacitu zablokovat' prístup na trhy služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z berlínskych letísk alebo príletom na ne, súčasne sa domnievala, že nebude ani motivovaný zablokovat' tento prístup a že uplatnenie prípadnej stratégie vylúčenia nemalo za následok obmedzenie hospodárskej súťaže na týchto trhoch. Keďže však žalobkyňa nespochybňuje tento druhý a tretí dôvod napadnutého rozhodnutia, argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa údajnej kapacity vedľajšieho účastníka konania zablokovat' uvedený prístup treba v každom prípade zamietnuť ako neúčinnú.
- 120 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že dotknutá koncentrácia značne nenaruša účinnú hospodársku súťaž na trhoch služieb osobnej leteckej dopravy s odletom z berlínskych letísk alebo príletom na ne.
- 121 Preto je potrebné zamietnuť tretiu časť druhého žalobného dôvodu žalobkyne a v dôsledku toho uvedený žalobný dôvod v celom rozsahu.

O tretom a štvrtom žalobnom dôvode založených na opomenutí preskúmania prípadného nárastu efektívnosti vyplývajúceho z dotknutej koncentrácie a na neexistencii záväzkov stanovených Komisiou

- 122 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila usmernenia o horizontálnych fúziách tým, že nepreskúmala prípadný nárast efektívnosti, ktorý by mohol vyplývať z dotknutej koncentrácie. Okrem toho vytýka Komisii, že neuložila vedľajšiemu účastníkovi konania nápravné opatrenia vo forme záväzkov, ktoré mali umožniť využitie určitých prevádzkových intervalov vedľajšieho účastníka konania inými leteckými spoločnosťami.
- 123 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú argumentáciu žalobkyne.
- 124 V prvom rade treba uviesť, že ako vyplýva okrem iného zo znenia oddielu 9 tlačiva CO týkajúceho sa oznámenia koncentrácie podľa nariadenia č. 139/2004, uvedeného v prílohe I nariadenia č. 802/2004, ako aj z bodu 78 usmernení o horizontálnych fúziách, na ktorý odkazuje okrem iného poznámka pod čiarou vložená do bodu 21 usmernení o nehorizontálnych fúziách, nárast efektívnosti vyvolaný koncentráciou musí byť spôsobilý podporiť hospodársku súťaž v prospech spotrebiteľov. Odôvodnenie 29 nariadenia č. 139/2004, na ktoré odkazuje žalobkyňa, tak pripomína, že takéto výhody, ktoré koncentrácia prinesie, môžu vyvážiť účinky na hospodársku súťaž a najmä možné poškodenie spotrebiteľov, ktoré by inak nastalo, a že z tohto dôvodu koncentrácia značne nenaruší hospodársku súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti.
- 125 Treba pripomenúť, že analogicky za okolností v prejednávanej veci, záväzky prijaté dotknutým podnikom majú za cieľ rozptýliť všetky vážne pochybnosti o tom, či koncentrácia môže značne narúšať účinnú hospodársku súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti, najmä z dôvodu vytvorenia alebo posilnenia dominantného postavenia (rozsudok z 13. mája 2015, Niki Luftfahrt/Komisia, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 297).
- 126 V prejednávanej veci treba uviesť, že Komisia sa na základe článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004 domnievala, že predmetná koncentrácia nemohla predstavovať značné narušenie účinnej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu alebo jeho podstatnej časti bez toho, aby bolo potrebné, aby vedľajší účastník konania preukázal nárast efektívnosti alebo nenavrhol záväzky. V dôsledku toho, ako bolo uvedené v bode 120 vyššie, keďže žalobkyňa nemôže dôvodne tvrdiť, že uvedená koncentrácia by zjavne mohla predstavovať takúto prekážku, nebolo potrebné, aby Komisia skúmala nárast efektívnosti, ktorý by mohol vyvážiť účinky tejto koncentrácie na hospodársku súťaž, ani záväzky, ktoré by mohli zabrániť tejto prekážke.
- 127 V druhom rade z odôvodnenia 29 nariadenia č. 139/2004 a bodov 84 až 87 usmernení o horizontálnych fúziách, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, vyplýva, že účastníkom koncentrácie prináleží, aby preukázali prípadný nárast efektívnosti vyplývajúci z tejto koncentrácie. Rovnako z článku 6 ods. 2 tohto nariadenia a článku 19 nariadenia č. 802/2004 vyplýva, že účastníkom koncentrácie prináleží, aby prípadne navrhli zmeny tejto koncentrácie vo forme záväzkov. Z toho vyplýva, že žalobkyňa nemôže vytýkať Komisii, že neskúmala existenciu nárastu efektívnosti, ktorý vedľajší účastník konania predtým nepreukázal, alebo uložila záväzky, ktoré vedľajší účastník konania predtým nenavrhol.
- 128 Za týchto podmienok treba tretí a štvrtý žalobný dôvod zamietnuť.

O piatom žalobnom dôvode založenom na nezohľadnení pomoci na záchranu v rámci posúdenia účinkov dotknutej koncentrácie

- 129 Žalobkyňa tvrdí, že pomoc na záchranu bola spoločnosti Air Berlin poskytnutá s cieľom uskutočniť dotknutú koncentráciu. V tejto súvislosti tvrdí, že táto pomoc nebola zlučiteľná s vnútorným trhom, že niektoré informácie týkajúce sa uvedenej pomoci nie sú prístupné verejnosti a že táto pomoc bránila iným „efektívnejším subjektom“ nadobudnúť aktíva spoločnosti Air Berlin. Okrem toho sa domnieva, že táto pomoc zmenila schopnosť financovania spoločnosti Air Berlin, takže Komisia ju mala zohľadniť v súlade s článkom 2 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004.
- 130 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú argumentáciu žalobkyne.
- 131 V tejto súvislosti po prvé z rozhodnutia, ktorým sa pomoc na záchranu vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom, vyplýva, že cieľom tejto pomoci bolo najmä umožniť „organizovaný“ predaj aktív spoločnosti Air Berlin tak, aby sa obmedzili negatívne dôsledky pre jej zamestnancov.
- 132 V prvom rade z údajnej nezlučiteľnosti pomoci na záchranu s vnútorným trhom a zo skutočnosti, že určité informácie týkajúce sa tejto pomoci nie sú verejne prístupné, však nemôže vyplývať, že cieľom uvedenej pomoci bolo konkrétne nadobudnutie aktív spoločnosti Air Berlin zasiahnutých dotknutou koncentráciou vedľajším účastníkom konania.
- 133 V druhom rade žalobkyňa netvrdí a ani *a fortiori* nepreukazuje, že „efektívnejšie subjekty“, na ktoré odkazuje, nemohli predložiť ponuku na odkúpenie aktív spoločnosti Air Berlin v rámci konkurzného konania tejto spoločnosti.
- 134 V treťom rade treba pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 109 vyššie, že samotná skutočnosť, že v prípade neexistencie dotknutej koncentrácie by prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin prevedené na vedľajšieho účastníka konania boli aspoň sčasti pridelené jeho konkurentom, sama osebe nepostačuje na konštatovanie, že táto koncentrácia značne narúša účinnú hospodársku súťaž, takže ju Komisia mala vyhlásiť za nezlučiteľnú s vnútorným trhom.
- 135 Po druhé z článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004 vyplýva, že Komisia musí pri posudzovaní koncentrácií zohľadniť najmä postavenie dotknutých podnikov na trhu a ich hospodársku a finančnú silu. Treba však uviesť, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že výška úveru poskytnutého spoločnosti Air Berlin na základe pomoci na záchranu bola súčasťou aktív nadobudnutých vedľajším účastníkom konania v rámci dotknutej koncentrácie.
- 136 Za týchto podmienok nie je preukázané, že suma úveru poskytnutého spoločnosti Air Berlin bola súčasťou dotknutej koncentrácie, takže je potrebné sa domnievať, že pomoc na záchranu nemohla ovplyvniť postavenie na trhu alebo ekonomickú a finančnú silu aktív spoločnosti Air Berlin nadobudnutých vedľajším účastníkom konania. Z toho vyplýva, že táto pomoc nemohla zmeniť posúdenie Komisie týkajúce sa tejto koncentrácie.
- 137 Piaty žalobný dôvod žalobkyne sa preto musí zamietnuť.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 296 ZFEÚ

- 138 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 296 ZFEÚ z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené. Konkrétne vytyka Komisii, že podrobne neanalyzovala skutkový rámec dotknutej koncentrácie. Tvrdí teda, že Komisia nepreskúmala účinky tejto koncentrácie na trhoch O & D, že vykonala len „krátku“ analýzu prípadného záujmu vedľajšieho účastníka konania prijatí stratégiu vylúčenia a účinky takejto stratégie na hospodársku súťaž, že neoverila, či nárast efektívnosti vyplývajúci z dotknutej koncentrácie kompenzuje jej protisúťažné účinky, že nepreskúmala, či nápravné opatrenia mohli vylúčiť závažné prekážky účinnej hospodárskej súťaže vyplývajúce z tejto koncentrácie a napokon, že nevzala do úvahy pomoc na záchranu.
- 139 Komisia a vedľajší účastník konania spochybňujú argumentáciu žalobkyne.
- 140 Podľa článku 296 ZFEÚ sa právne akty prijaté inštitúciami Únie odôvodňujú.
- 141 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôbené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahu inštitúcie, autora aktu, teda spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonávať svoju právomoc preskúmania. Požiadavka odôvodnenia sa teda musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto objasnení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa však, aby odôvodnenie uvádzalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ES, sa musí posúdiť nielen v súvislosti so znením tohto aktu, ale aj so zreteľom na jeho kontext a všetky právne ustanovenia, ktoré upravujú dotknutú oblasť (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 63; z 22. júna 2004, Portugalsko/Komisia, C-42/01, EU:C:2004:379, bod 66, a z 15. apríla 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, bod 79).
- 142 Komisia teda neporuší svoju povinnosť odôvodnenia, pokiaľ pri vykonávaní svojej právomoci kontroly koncentrácií neuvedie vo svojom rozhodnutí presné odôvodnenie posúdenia určitého množstva aspektov koncentrácie, ktoré sa jej zdajú zjavne irelevantné, bezvýznamné alebo pre posúdenie koncentrácie jasne druhoradé (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 64). Taká požiadavka by totiž bola ťažko zlučiteľná s požiadavkou rýchlosti a požiadavkou krátkych procesných lehôt, ktoré musí Komisia dodržiavať pri výkone svojej právomoci kontroly koncentrácií a ktoré patria medzi osobitné okolnosti konania o kontrole týchto koncentrácií. Z toho vyplýva, že ak Komisia vyhlási koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom na základe článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004, je požiadavka odôvodnenia splnená, pokiaľ toto rozhodnutie jasne uvádza dôvody, pre ktoré sa Komisia domnieva, že dotknutá koncentrácia, v prípade potreby po zmenách vykonaných dotknutými podnikmi, nevytvára ani neposilňuje dominantné postavenie, v dôsledku ktorého by bola značne narušená účinná hospodárska súťaž na spoločnom trhu alebo na jeho podstatnej časti (pozri analogicky rozsudok z 13. mája 2015, Niki Luftfahrt/Komisia, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 100).
- 143 V prejednávanej veci treba po prvé konštatovať, ako vyplýva z bodov 27 a 46 vyššie, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla dôvod, pre ktorý neposúdila dotknutú koncentráciu na každom z relevantných trhov O & D. Vysvetlila totiž, že vzhľadom na to, že Air Berlin ukončila svoju činnosť pred dotknutou koncentráciou a nezávisle od nej, nepôsobila už na žiadnom z trhov O & D, na ktorom bola predtým prítomná. Tvrdila, že účinky tejto koncentrácie na trhy služieb

osobnej leteckej dopravy s odletom z berlínskych letísk alebo príletom na ne, na ktoré boli priradené prevádzkové intervaly spoločnosti Air Berlin, treba posúdiť z dôvodu, že tieto prevádzkové intervaly neboli pridelené žiadnemu konkrétnemu trhu O & D.

- 144 Po druhé treba uviesť, že posúdenie Komisie týkajúce sa motivácie vedľajšieho účastníka konania blokovat prístup k službám letiskovej infraštruktúry pre berlínske letiská bolo nadbytočné, keďže Komisia sa predtým domnievala, že vedľajší účastník konania pravdepodobne nebol schopný zablokovať tento prístup. Komisia sa domnievala, že je síce nesporné, že dominantná letecká spoločnosť mohla byť motivovaná k tomu, aby zablokovala uvedený prístup, v prejednávanej veci však treba uviesť dostatočný počet prevádzkových časov, ktoré sú ešte k dispozícii iným leteckým spoločnostiam, ako aj prítomnosť konkurenta na letisku Berlín-Tegel, ktorý vlastní podiel prevádzkových intervalov na tomto letisku porovnateľný s podielom vedľajšieho účastníka konania po vzniku dotknutej koncentrácie. Okrem toho Komisia dodala, že počas svojho prieskumu trhu nenašla dôkaz o tom, že vedľajší účastník konania sa predtým správal spôsobom smerujúcim k zablokovaniu trhu.
- 145 Po tretie, ako vyplýva z bodu 126 vyššie, nebolo potrebné, aby Komisia posúdila prípadný nárast efektívnosti, ktorý by vyplynul z dotknutej koncentrácie, alebo zvažila prípadné záväzky, ktoré mohol vedľajší účastník konania navrhnuť. Rovnako, ako vyplýva z bodu 137 vyššie, Komisia nemala na účely posúdenia dotknutej koncentrácie zohľadniť pomoc na záchranu. Z toho vyplýva, že tieto jednotlivé skutočnosti, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, sa mohli Komisii oprávnenne javiť ako zjavne irelevantné, takže vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 142 vyššie jej nemožno vytýkať, že porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že ich v napadnutom rozhodnutí neuviedla.
- 146 Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, takže šiesty žalobný dôvod žalobkyne treba zamietnuť.

O návrhu žalobkyne na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania

- 147 Žalobkyňa na základe článku 88 rokovacieho poriadku v žalobe navrhla, aby Všeobecný súd prijal opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, týkajúce sa pomoci na záchranu, ukončenia činností spoločnosti Air Berlin a predaja jej aktív.
- 148 Treba však uviesť, že v rozpore s článkom 88 ods. 2 rokovacieho poriadku žalobkyňa dostatočne podrobne neuviedla dôvody, ktoré by mohli odôvodniť všetky opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktoré požadovala, a ako vyplýva najmä z bodov 28 až 34 a 132 až 136 vyššie, tieto opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nie sú nevyhnutné na rozhodnutie o žalobe.
- 149 Tomuto návrhu žalobkyne na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania preto nemožno vyhovieť.
- 150 Z uvedeného vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti prílohy C.2 repliky, ktorú Komisia spochybňuje.

O trovách

- 151 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, treba jej uložiť povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi Komisie a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Spoločnosť Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A. je povinná nahradiť trovy konania.

Van der Woude

Kornezov

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. októbra 2021.

Podpisy